

Meditācijas: 25. decembris

Dažas pārdomas, kas var
palīdzēt mums sagaidīt Bērna
Jēzus ierašanos šajos
Ziemassvētkos.

25.12.2023

"Bērns ir piedzimis mums, un dēls
mums ir dots."[1] Mūsu ilgas Adventa
laikā ir piepildījušās: Dievs ir kļuvis
par cilvēku. Pasaule vairs nav tumsā.
Jēzus ir nācis, un "visi zemes gali ir
redzējuši mūsu Dieva pestīšanu."[2]
Bērns smaida mūsu klusajai
adorācijai. Mūsu skatiens satiekas ar

jaundzimušā Bērna skatienu. Viss ir gaisma, un tīrais skatiens iespiežas mūsu dvēselē un izklienē grēka tumsu.

Svētais Hosemarija ieteica:

"Skatieties uz Bēru, mūsu Mīlestību, šūpulī. Mums jāskatās uz Viņu, apzinoties, ka mēs esam noslēpuma priekšā. Mums ir jāpieņem šis noslēpums caur ticību un arī caur ticību jāiedziļinās tā saturā. Lai to paveiktu, mums ir jābūt kristīgas dvēseles pazemīgai attieksmei: nevēloties Dieva varenību reducēt līdz mūsu nabadzīgajām idejām, līdz mūsu cilvēciskajiem skaidrojumiem, bet gan saprotot, ka šis noslēpums, neraugoties uz visu tā tumsu, ir gaisma, kas vada cilvēku dzīvi." [3]

Debesis un zemi radīja Bērns, kas gulēja silītē. Viņš radīja zemeslodes apaļumu un tās pilnību. Kāds mīlestības trakums, ka Jēzus! Tas, kas dzīvo debesīs, guļ uz salmiem. Viņš, kas visu piepilda un uztur ar savu

klātbūtni, ir pieņēmis tādu pašu
miesu kā mēs. Mēs varam paņemt
rokās To, kas mūs radījis: tas ir liels
noslēpums, ko Ziemassvētki liek
mūsu acu priekšā.

Mums saka: "Nāciet un skatieties,
nāciet un ieraudziet brīnumu. Pie
šūpuļa pulcējas gan gani un ķēniņi,
bagāti un nabagi, vareni un vāji. Arī
mēs gribam nākt tuvāk, noliekties
bezpaldzīgā Bērna priekšā,
paskatīties uz Mariju un Jāzepu, kuri
ir noguruši, bet, iespējams, laimīgāki
nekā jebkad agrāk uz zemes. Mēs
nespējam aptvert tik lielu
noslēpumu. Dievs ir tērpiet mūsu
miesā.

KĀ MĒS Gribētu pateikties Dievam
par to, ka Viņš ir kļuvis tik tuvs,
taustāms, neaizsargāts. Mēs
uzdrīkstamies skūpstīt Visuma
Ķēniņu, kuru Vecajā Derībā nevarēja
attēlot, un tomēr tagad Viņš ir kļuvis
par vienu no mums. Adeste, fideles...

Venite, adoremus.... Mēs esam aicināti, mēs esam redzējuši, un tagad mūsu sirds priecājas: tur ir Bērns Dievs. "Kristieši," teica svētais Leons Lielais, "atzīstiet savu cieņu. Jūs esat kļuvuši par dievišķās dabas līdzdalībniekiem: nepazeminiet sevi ar savu agrāko negantību.

Atcerieties, kuras galvas un kuras miesas loceklis jūs esat. Atcerieties, ka, izrauti no tumsas varas, jūs esat pārcelti uz gaismu un Dieva valstību."[4] Visvarenais Dievs mums ir parādīts kā jaundzimušais Bērns Betlēmes alā. "Viņš pat nav dzimis savu vecāku mājā, bet gan tranzītā, lai patiesībā parādītu, ka Viņš ir piedzimis it kā uz aizņemtā laika šajā savā cilvēcībā, ko Viņš ir pieņēmis."[5].

"Katra reizi, kad tuvojas Ziemassvētki," teica svētais Hosemarija, "man patīk skatīties uz Jēzus Bērna attēliem. Šie tēli, kuros mūsu Kungs ir pazemojies, man

atgādina, ka Dievs mūs aicina, ka Visvarenais ir vēlējies parādīt sevi bezpalīdzīgu, gribēdams būt vajadzīgs cilvēkiem. Jau no šūpuļa Betlēmē Kristus jums un man saka, ka mēs esam Viņam vajadzīgi. Viņš mudina mūs dzīvot kristīgu dzīvi bez "ja" un "bet", dzīvi, kurā ir pašaieliedzība, darbs un prieks. Mēs nekad nerasnīgsim patiesu labo garastāvokli, ja mēs patiesi necentīsimies atdarināt Jēzu; ja mēs, tāpat kā Viņš, nebūsim pazemīgi. Es atkārtuju: vai esat redzējuši, kur ir apslēpts Dieva varenums? Bērna silītēs, autiņos, stallī. Mūsu dzīves pestījošā efektivitāte var izpausties tikai caur pazemību, mums pārstājot domāt par sevi un izjūtot atbildību palīdzēt citiem."[6].

Šajās dienās MĒS BŪSIM BAUDĪT MŪSU Slēptā DIEVA DIEVU katru reizi, kad pietuvosimies, lai noskūpstītu un samīļotu Bērniņu. Kurš gan var nepietuvoties Dievam,

pietuvoties Bērnām, tagad, kad Viņš
izstiepļ Savas rokas uz mums, tagad,
kad Viņam ir vajadzīga mūsu
aprūpe! Šajās dienās mūsu domas
būs vērstas uz Viņa piedzimšanu.
Tāpat kā gani, kas atstāja savus
ganāmpulkus, mēs pazemīgi
tuvosimies šūpulim.

Šīs dienas ir īpaši piemērotas
pārdomām un ģimenes dzīvei. Mēs
varam lūgties šūpuļa priekšā un
klusumā pielūgt Dievu. Šajās dienās,
kad mūsu mīlestības darbi ir tik
intensīvi, tik daudz kas tiek šķīstīts!
"Saglabājiēt savus Ziemassvētkus kā
mājas svētkus," teica svētais Pāvils
VI. "Kristus, nācis pasaulē, svētīja
cilvēka dzīvību tās pirmajā vecumā,
bērnībā. Viņš svētīja ģimeni un jo
īpaši māti. Viņš svētīja mājas, kas ir
visintīmāko un vispārcilvēcīgāko
dabisko jūtu šūpulis... Centieties
svinēt Ziemassvētkus, ja iespējams,
kopā ar saviem mīļajiem. Dāvājiēt
savu mīlestību, savu uzticību tai

ģimenei, no kuras esat saņēmuši savu eksistenci."[7].

Saskaroties ar Marijas un Jāzepa silītēm, mēs redzam, ka "Dievs tevi nemīl tāpēc, ka tu domā un rīkojies pareizi. Viņš tevi mīl, vienkārši un gaiši. Viņa mīlestība ir beznosacījumu, tā nav atkarīga no jums. Jums var būt kļūdaini priekšstatī, jūs varat radīt pilnīgu nekārtību, bet Kungs turpina jūs mīlēt. Cik bieži mēs domājam, ka Dievs ir labs pret mums, ja esam labi, un soda mūs, ja esam slikti. Taču Viņš tāds nav. Neskatoties uz visiem mūsu grēkiem, Viņš turpina mūs mīlēt. Viņa mīlestība nemainās. Tā nav nepastāvīga; tā ir uzticīga. Tā ir pacietīga. Tā ir dāvana, ko mēs atrodam Ziemassvētkos. Mēs ar izbrīnu atklājam, ka Kungs ir absolūta pateicība, absolūta maiga mīlestība. Viņa godība mūs nepārņem, Viņa klātbūtne mūs nebiedē. Viņš piedzimst pilnīgā

nabadzībā, lai iekarotu mūsu sirdis ar savas mīlestības bagātību."[8]
Dievmāte un svētais Jāzeps ir mūsu pirmā ģimene, ar kuru mēs vēlamies izdzīvot šos jaunos Ziemassvētkus.

[1] Kunga piedzimšana, dienas Mise, ieejas antifona.

[2] Turpat, Komūnijas antifona.

[3] Svētais Hosemarija, Kristus iet garām, 13. lpp.

[4] Svētais Leons Lielais, I sprediķis par Kunga piedzimšanu, 3.

[5] Svētais Gregors Lielais, Homīlijas par evaņģēlijiem, 8.

[6] Svētais Hosemarija, Kristus iet garām, 18.

[7] Svētais Pāvils VI, Vispārējā audiencē, 1963. gada 18. decembris.

[8] Pāvests Francisks, Homīlija, 2019. gada 24. decembris.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lv-lv/article/
meditacijas-25-decembris/](https://dev.opusdei.org/lv-lv/article/meditacijas-25-decembris/) (6.08.2025)